

POSTANOWIENIE

o udzieleniu przerwy w odbywaniu kary

Dnia 05 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący: **SSO Marek Masłowski**

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Ślipek

w obecności Prokuratora Okręgowego E. S., po rozpoznaniu wniosku kuratora w sprawie skazanego K. B. syna W. o udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, na podstawie art. 43q § 1 kkw

postanowił:

skazanemu ***K. B. synowi W. i J. z domu S.***, urodzonego dnia (...) w C. zarządzić ***przerwę w odbywaniu w systemie dozoru elektronicznego kary:***

- ***1 (jednego) roku pozbawienia wolności*** orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu Wydział Zamiejscowy w P. z dnia 11.01.2018 roku w sprawie sygn. akt VI K 236/17, z art. 178a § 4 k.k., art. 64 § 1 k.k.,

UZASADNIENIE

W dniu 30.05.2018 r. do tut. Sądu wpłynął wniosek kuratora skazanego o udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności z uwagi na sytuację zdrowotną – podjęcie nieudanej próby samobójczej. Skazany obecnie jest hospitalizowany w Szpitalu Wojewódzkim w B..

Sąd zważył:

Wniosek kuratora skazanego o udzielenie przerwy w karze jest zasadny.

Co prawda, przesłanki zarządzenia przerwy w wykonaniu kary w systemie dozoru elektronicznego wymagają bardziej rygorystycznego rozumienia niż w przypadku przerwy w wykonaniu kary odbywanej w zakładzie karnym, bowiem możliwość realizowania podstawowych funkcji życiowych, w tym związanych z ochroną zdrowia i prowadzeniem spraw osobistych skazanego odbywającego karę w systemie dozoru elektronicznego, jest nieporównywalnie większa niż w przypadku odbywania kary w zakładzie karnym, dlatego przerwa może być zarządzona tylko wówczas, gdy zaistnieją przesłanki wymienione w art. 43q § 1 k.k.w., a udzielenie zezwolenia na czasowe opuszczenie miejsca wykonywania dozoru na podstawie art. 43p k.k.w. okazało się lub byłoby niewystarczające. Sąd powinien każdorazowo ocenić, czy sprostanie potrzebom wynikającym z ważnych względów zdrowotnych lub osobistych nie może być realizowane w warunkach ograniczonej wolności wynikającej z poddawania skazanego dozorowi elektronicznemu.

Jak wynika z wniosku kuratora i poczynionych ustaleń, skazany jest obecnie hospitalizowany po podjęciu nieudanej próby samobójczej. Przebywa w szpitalu już ponad 7 dni. W tym stanie rzeczy udzielenie zezwolenia na czasowe opuszczenie miejsca wykonywania dozoru na podstawie art. 43p k.k.w. jest niewystarczające, a za udzieleniem przerwy przemawiają ważne względy zdrowotne, zwłaszcza, że w doktrynie wskazuje się stany faktyczne, które mogą być rozważane jako ewentualna podstawa zarządzenia przerwy w wykonaniu kary w systemie dozoru

elektronicznego, a wśród nich jest wymieniana również konieczność podjęcia leczenia szpitalnego lub wymagającego stałego pozostawania do dyspozycji personelu medycznego przez określony czas.

Przedstawiona wyżej sytuacja jest taka, jaką przewiduje się w art. 43q § 1 k.k.w., tj. zdaniem Sądu wystąpiły ważne względy zdrowotne przemawiające za udzieleniem skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i przez to za złamaniem zasady ciągłości odbywania kary. Z tych względów zasadnym było orzeczenie, jak na wstępie. Po ustaniu przyczyny skazany jest zobowiązany do powiadomienia o tym Sądu przez kuratora.

Sędzia

Pouczenie

Postanowienie jest wykonalne, ale nieprawomocne. Przysługuje od niego zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Łodzi za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Sieradzu w terminie 7 dni od doręczenia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

a) (...)

b) (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

6. (...)

7. (...)

(...)

(...)

(...)